

Svor ofte mindes jeg ikke hin November Aften i 1914, da jeg gif sammen med den gamle, færrer Stiftprovst Zeuthen, ham med det varme danske Hjerte, med ad Fredericias Gader. Vi stude ned at se Krigstelegrammer og haabede jo, at der var mere end de evindelige Meddelelser om, at saa og saa mange Meter Skyttegrav var taget. Jeg sagde da til Stiftprovsten:

„De maa have oplevet en hel Del mærkeligt under alle de Krige, der har fundet Sted i Deres Levetid?“

Stiftprovst Zeuthen: „Ja, det har jeg jo nok, men ved De, hvad der er det mærkeligste af det hele. Jeg kan huske, at jeg i 1847, som Dreng sad og lyttede til en Samtale mellem min Fader og en anden Mand, og det, der gjorde stærkest Indtryk paa mig var, at de begge var enige om, at med den Udvikling, Naabnene nu havde faaet, og med den Civilisation, Verden nu var naaet til, kunde der aldrig mere blive Tale om Krig. Saa oplevede jeg baade Oprøret i 48 og Krigen i 64, 66, 70 og i 1905, for blot at tale om de mest kendte.

Civilisationen.

Men mærkeligt var det dog, at jeg oplevede i dette Foraar (1914) at sidde i et Konvent, hvor der blev holdt et Foredrag af en fremstaaende Kirkes Mand, der sagde omtrent følgende: „Nej, mine Herre, der bliver aldrig mere Tale om en europæisk Krig. Det forbyrder den fremskredne Civilisation. Selvfølgelig kan der blive Tale om Krig mellem de halvciviliserede Folk paa Balkanhalvøen, men imellem de europæiske Kulturstater, nej, mine Herre, de Dage er forbi. „Saa, saadan sagde han, og saadan tænkte mange, men vi fik alligevel ikke aene en europæisk Krig, men en Verdenskrig.“

Jeg har ofte tænkt paa den gamle Stiftprovst Ord, naar der nu tales, som om denne Krig skal gøre Ende paa al Krig.

Jugen Dyrtd i Indien.

Seride mærker vi ellers forbaavende lidt til ikke alene den egentlige Krig, men ogsaa til al Krigs uundgaaelige Følgesvend, Dyrtdiden. Det første er vel egentlig ikke saa underligt, da vi ligger saa langt fra Krigskuepladsen, og da Englands stolte Flaade sikrer os mod Angreb direkte.

Det andet er derimod mere mærkeligt, om end lige glædeligt for det. Naturligvis er Priserne steget paa mange Ting, men med Undtagelse af Ting, som man skal have fra Europa, er Prisfigningerne forholdsvist saa og smaa. Vør, Ris, Mælk og indfødte Kornsorter er ikke steget synderligt under Krigen, og Kød er heller ikke stort dyrere, end det var før. Derimod er Væninginger og Klæder steget en Del, saa det selvfølgelig i det hele og store er dyrere at leve, end det var før Krigen.

Ogsaa vor Post kan vi faa, om end det tager noget længere Tid, end det gjorde før, for Breve at naa igennem, men naar man er indrettet paa det, gaar det helt godt. Vi, som har vore Børn i Danmark, er meget taknemlige for, at Posten kommer til os.

Naar Posten kommer fra Danmark.

Benner i Danmark stude bare je os saadan en Dag, naar Posten fra Danmark kommer. Ja, det er ikke alene os selv, der glædes ved den, men vore indfødte Benner kommer ogsaa glædesstraalende og siger til os: „Der er Post fra Europa i Dag. Hvordan har Vørnene det?“ Og Vigerne i Skolekolen forlanger ufravigelig, at vi skal hilse Vørnene fra dem, endstønt de aldrig har set dem.

Men har vi ikke mærket meget til Krigen paa den ansøgte Maade, maa man alligevel ikke tro, at Indien er uberørt af den Bevægelse, som Krigen har medført hele Verden over, nemlig et vist politisk Næse.

Det, som mest springer i Øjnene, er Indiens storlaaede Loyalitet overfor England. Efter hvad Bladene siger, har der været nogle Forsøg fra Tysklands Side paa at fremkalde Uroligheder i Indien, men de er alle mislykkedes. Derimod har den almindelige Bevægelse i politisk

Genføende sat sine Spor ogsaa i Indien, idet den saakaldte nationale Bevægelse nu bestemt har formuleret sine Krav i Forlangendet om

„Home-Rule“ for Indien.

Det er særlig Mrs. Befant, der har ført an i denne Bevægelse, der som Helhed er meget ugunstigt stemt overfor Mission og Kristendom, idet Mrs. Befant, som bekendt, er meget antikristelig findet.

Desuden ligger det Inderne i Blodet, at en Bevægelse for at tage Gold i dem maa blive til lidt af en Religion for dem. Det har Mrs. B. fortættet i en sjælden Grad, og der er da ogsaa forleden Dag ved hendes Indtog i Madras (efter at hun var bleven fritaget for de tidligere Tilhold om at opholde sig paa et bestemt Sted og afholde sig fra at skrive politiske Artikler) blev vist hende en Ure, som Høningerne ellers kun plejer at vise deres Afgudsbiilder.

Underligt at se denne gamle Dame, der hele sit Liv igennem har været mest optaget af at stifte Standpunkter, og kun synes at have et bestemt Formaal for Øje gennem det altsammen, det nemlig, for enhver Pris at opnaa Populæritet, af den nationale Bevægelses Ledere bliver valgt til deres øverste Talsmand.

En underlig Nationalfølelse, der maa have en fremmed Kvinde til Leder.

Det er et Vidnesbyrd om, hvor umodne Indierne er i politisk Henseende.

Der er dog ogsaa stærke Røster indenfor Hinduerne selv, der godt kan se, at Home Rule i europæisk Forstand paa det nuværende Standpunkt vil bethede et ganske utaalæligt Brahminherredømme, og som har historisk Sans nok til at se den Fare, det har været i Fortiden for Indien og sikkert ogsaa vil blive igen om det blev gennemført.

Der har dog rejst sig saa stærke Røster baade fra indisk og europæisk Side imod et øjeblikkeligt gennemført Selvstyre, at det er tvivlsomt, om det kan gennemføres i en nær Fremtid. Regeringen i Madras forsøgte at bremse den omtalte entreprenante Dame ved som sagt at internere hende, men der rejste sig en saadan Storm, at den øverste Regering i Simla gav hende fri igen, og nu kom der ordentlig Bind i Sejlene paa Agitationen for „Home Rule.“

Der er jo intet, Orientaleren forstaaer sig saa lidt paa som Eftergivenhed, der altid for ham kommer til at staa som Svagbed. Medens de allerfleste, ligesom hine Folk i Efevus ikke ved, af hvilken Grund de raaber, er de dog alle endrægteligen i at raabe „Home Rule“, og det er sikkert, at Madras-Regeringens Handling, efterfulgt af Simla-Regeringens Frigivelse af Mrs. Befant, har gjort, at der næppe er en Landsby, hvor der ikke tales om Home Rule. Samtidig er det enteresant at høre Folks Svar paa Spørgsmaalet om:

hvad Home Rule er for noget.

Paa Landet kan man høre de mest forunderlige Ting, hvilket vel hænger sammen med, at Landboen ikke interesserer sig for andet, end at saa Statterne sat saa langt som muligt, og for dem staaer Some Rule som et Slags Tusind-aarsrig, der skal raabe Vød paa de fleste Dunder, som denne „Kernalder“, Kalliyagam, har ført med sig. I Øerne faar man gerne til Svar, at Home Rule betheder, at Indierne skal have de fleste Embeder, som nu Europæerne har, og lige saa meget i Løn, som Europæerne plejer at faa. Den morsomste Forklaring paa Some Rules Betydning, som jeg har hørt, og det endogfaa hos en indisk Præst, var den, at saa vilde man da slippe for de for Europæisterne (Eurafions) særlig forbeholdte 3. Klasse Kueper.

Til Australmissionen.

- Unævnt, Coulter, Ja. \$50.00
A. Andersen, Kiowa, Col. 25.00
„Beta“ Sforening, Elk Horn, Iowa 10.00
Ebenezzer Mgh.s Kof., Froid, Mont. 10.00
Ungdomsforen., Dane Ballen, Montana 10.00

- Skindesf., Sidney, Mont. 10.00
Mrs. C. Jensen, Albert Lea, Minnefota 10.00
Mrs. A. Phillippen, Staplehurst, Nebr. 5.00
R. J. Johnson, St. Paul, Nebraska 5.00
N. Bonnichen, Ringsted, Ja. 5.00
A. P. Jensen, Albert Lea, Minnefota 3.00
R. P. Jensen, Janesville, Wisconsin 2.00
Past. Mr. Anfer, Lincoln, Neb. 2.00
Mrs. S. Jensen, Council Bluffs, Iowa 1.00

\$147.00

Ovenstaaende Sum er i Gaar sendt over Staplehurst Bank til Pastor Ligeard, Brisbane, Australien. Bidragene fra Sidney, Mont., og fra St. Paul, Nebr., er først sendt til Samfundets Kasserer og af ham til mig; det øvrige er sendt direkte til mig. Tak for Gaverne; Tak til alle Giverne, at I ogsaa har villet tænke i Kærlighed paa Missionen i det fjærne Australien og skænke den et Bidrag.

Game Mrs. Jensen, Albert Lea, der saa trofast støtter ogsaa denne Mission skriver: „Jeg føler Deltagelse med dem, der sukker i Jordladhedens Ensomhed for Herren; thi det har jeg selv prøvet; og der er vel flere, som nærer et deltagende Ønske og Vn, at Australmissionen maatte blive optaget i Samfundet til Naarsmødet eller om muligt saa et fast Løfte desangaaende.“

Ja, lad os ikke glemme Past. Ligeard og hans Hustru og deres Arbejde for Herren. De staaer saa langt ude som allerdyreste Grænsepost mod Vest. Saa sandt der kommer Brev derfra igen, skal det nok blive offentliggjort. J. M. Hansen, Staplehurst, Nebr.

Fra Brorson Menighed, Vixby, Minn., og Omegn.

Der er hængaet lang Tid, siden der har været meddelt noget i Danferen herfra, saa jeg vil forsøge at skrive lidt. Det kunde jo synes, som vi har ligget i Dvale. Men — nu er Foraaret begyndt, og saa vender vi snart mere Liv i Naturen og i det hele. Her er ikke meget at fortælle uden at gaa noget tilbage i Tiden.

Jeg vil da først sige, at ikke færre end fem unge Mænd fra vor lille By sidde Sommer gif frivilligt i Uncle Sams Tjeneste. To af disse, nemlig Carl Jørgensen og Albert Hansen, tilhørte Brorson Menighed. Albert Hansen, som var den første der rejste, gif til Marinen. Hans Fader, Henrik Hansen, maatte i Vinter underkaste sig en Operation og laa i længere Tid paa Hospitalet, men er nu rask igen. Ogsaa Carl Jørgensens Fader, Lars Jørgensen, har siden Efteraaret været ude af Stand til at arbejde og er ikke rigtig rask endnu.

Ser har det sidste Naars Tid været adskillige Dødsfald, hvor Past. S. P. K. Hansen har forrettet ved Begravelserne fra Brorson Kirke. Jeg skal her nævne Mrs. Lille Lund, Peder Jensen, Laura Vosen, og Martin Johnsons Datter, Anne. Jeg skal da heller ikke glemme Mrs. Peder S. Rielsen. Hun døde den 24. November og blev begravet den 27. Knap to Uger efter hendes Mand's Død. Hun havde i længere Tid været daarlig af Helbred, men hun var ikke af dem, som flagede. Da Past. Hansen talde med hende, nogle Dage før hun døde, sagde hun: „Ja, jeg har det godt, Gud er god mod mig, Vørnene er gode mod mig, og Folkene heromkring er gode mod mig.“ Det er en god Erindring for dem, som er tilbage, saa meget desmere som hun var Stedmoder og norik blandt Danste. Deres Søst Peder, som overtog Farmen holdt for nogle Dage siden Bryllup med Emma Jessli. De blev viet her i Brorson Kirke af Past. Hansen. Det var kun de nærmeste Slagtinge og Raaber, som overværede denne Høstlighed. Vi ønsker de nygifte hjertelig til Lykke.

Af Optagelser i Menigheden kan jeg nævne: Christian Frederiksen med Familie. Af Solbryllupper kunde jeg ogsaa nævne nogle, men da jeg kommer til at gaa tilbage i Tiden,

faar man undskyld, at jeg har forglemmt baade Maaned og Dato, men saa meget husker jeg da, at baade Christian Frederiksen og Riels K. Rielsen og Diederik Nielsen har fejret Solbryllup. Og fidsledene Søndag, den 10. Marts, blev jeg og min Gustru rigtig overrasket paa vor 35 Naars Bryllupsdag. En større Del af Menighedsfolkene samt Raaber og andre Benner tog Huset i Besiddelse. De medbragte gode Ting, hvormed vi alle blev bedækket til Middag; desuden modtog vi flere smukke og værdifulde Genstande. Efter at have spist, blev os overrakt en Skrivelse fra Past. Hansen, som vi forstaaer ham af Benner var anmeldt om at afstaae, da han ikke selv kunde være til Stede. Den blev da oplæst, og som alle, der kender Past. S. P. K. Hansen, ved, har han altid et godt Ord til Formaning og Opbyggelse. Et Par Sange blev endnu sunget. Nogle af Menighedsfolkene var forhindret fra at deltage paa Grund af Sygdom i Familien med paafølgende Dødsfald. Det var Mrs. Alvin Asby; hun var Datter af vor gamle Ven Peter Petersen. Past. S. P. K. Hansen forrettede ved Begravelsen. Sun efterlader Mand og fire Børn, i Alderen fra 10 Maaned til 8 Aar. Hun naaede kun op i nogle og tredive Naars-Alderen.

De gamle, som vi har været vant til at samles med i Guds Hus, glider bort, den ene efter den anden. Jeg mindes ogsaa to fære Brødre i Summet Menighed, som har faaet Hjemlov sidste Aar, den gamle Christen Andersen og Peder Jensen.

Blandt andet kan jeg ogsaa fortælle, at Mrs. Riis Petersen er flyttet hertil Vixby, for et Naars Tid siden; hendes Søsn Thomas med Familie er paa Farmen.

Som jeg ser er Sammenlutnings-tanken ogsaa kommen op i vore to danske lutheriske Samfund, og jeg tror, at det er godt at høre, hvad flere har at sige i den Sag. Det kan jo straks synes, at det vilde være stor økonomisk Besparelse, hvor der er to Menigheder paa een Plads, at de kunde slutte sig sammen til een, men det vigtigste er, hvis det skal blive til Velsignelse, at have en klar Fortællelse af, at vi i alt er enige om at staa paa Guds Ords Grund. Der har jo ogsaa været vekslet Meninger angaaende Sproget. Naar der tales om, hvilket er vort Hjerterprog, vilde jeg sige, det hvori noget ligger os mest paa Hjerte, eller det Sprog, hvori vi har modtaget det bedste, om vi er saa lykkelige at have fundet Frelseren. Jeg tror næppe, at det altid er Tilfældet, at det Sprog, et Menneffe bruger mest, er Hjerterproget. Jeg kom til at huske, hvad jeg læste for nogle Aar siden om en Nordmand. Han siger, at han var saa gaet op i det Engelske, at han i de sidste 13 Aar ikke tænkte en Tanke i hans Modersmaal, det Norske, men da han kom til at trænge til en personlig Frelser, da kom hans Moders Bønner ham i Tanker og blev levende for ham, saa han fik igen Brug for sit Modersmaal.

Hjærmed Hilsen til Danferens Redaktør og Læser R. P. Rielsen, Vixby, Minn.

Til Konfirmationen

Følgende Bøger vil findes særdeles passende som Konfirmationsgaver. De findes alle paa Lager, og Ordres kan ekspederes samme Dag, de indløber.

- A. Særligt for Piger. Ved Skillevejen (Udgaven for Piger) 50
Paa Himmelvejen 80
Roxy 1.00
Ester Ried 80
Fire Veninder 80
B. Særligt for Drengene. Ved Skillevejen (Udgaven for Drengene) 50
Tre Menneskebørn 80
Robert 50
Titus 80
C. For Piger eller Drengene. Stormænd 50
Genspejling 60
Forglemmigej 60
Den trofaste Forjætter 30
Konfirmationskort @ 15 og 20 Cents. Dan. Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

Flødesparende Maskiner.
Dersom De endnu bruger den gamle Metode — sætter Deres Mælk i Fade og selv skummer den — tabes fra en fjerde til en tredie Del af Deres Fløde.
Undskyld Dem ikke med at sige, at Fløden, som lades tilbage i den skummede Mælk, feder Svinene eller Kalvene.
INTERNATIONAL HARVESTER CO. OF AMERICA (Incorporated) Chicago U. S. A.

Kristelige Fortællinger.
Følgende Fortællinger udgivet af Kirkelig Forening for Indre Mission i Danmark anbefales til Menigheds- og Ungdomsbiblioteker og andre kristelige Læseforeninger.
Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebr.

Luthers Liv
fortalt for Ungdommen af R. P. Lang.
Paa en livlig og sjængslende Maade er Hovedtrækkene i den store Reformators Liv og Virke, samt de dermed nærmest forbundne Personer og Begivenheder, fremstillet under følgende Kapiteloverskrifter:
Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebr.